

**ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΑΝΤΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΑΡΧΗΣ**

ΕΞΩΔΙΚΗ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ – ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ – ΔΗΛΩΣΗ

Της **ΕΝΩΣΗΣ ΙΑΤΡΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ ΑΧΑΪΑΣ (Ε.Ι.Ν.Α.)**, που εδρεύει στο Ρίο Πατρών και εκπροσωπείται νόμιμα.

ΠΡΟΣ

Τον Καθηγητή **κ. Πάνο Δ. ΓΚΟΥΜΑ**, Διοικητή της 6^{ης} Υγειονομικής Περιφέρειας Πελοποννήσου, Ιονίων Νήσων, Ηπείρου και Δυτικής Ελλάδος (ΝΕΟ Πατρών-Αθηνών και οδός Υπάτης, αριθ.1, Πάτρα).

ΚΟΙΝΟΠΟΙΟΥΜΕΝΗ

1. **κ. Νικόλαο ΣΤΑΚΙΑ**, Αναπληρωτή Διοικητή του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Πατρών (Ρίο-Πάτρα), κάτοικο Πατρών.
2. **κ. Στέφανο Μανταγό**, Διευθυντή της Παιδιατρικής Κλινικής του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Πατρών.
3. **κ. Φίλιππο Γουρζή**, Διευθυντή της Ψυχιατρικής Κλινικής του αυτού Νοσοκομείου.
4. **κ. Δημήτριο Δουγένη**, Διευθυντή της Καρδιοθωρακοχειρουργικής Κλινικής του αυτού Νοσοκομείου.
5. **κ. Χαράλαμπο Μπασιάρη**, Διευθυντή της Παθολογικής Κλινικής του αυτού Νοσοκομείου.
6. **κ. Δημήτριο Γούμενο**, Διευθυντή της Νεφρολογικής Κλινικής του αυτού Νοσοκομείου.

7. **κ. Χαράλαμπο Καλόφωνο**, Διευθυντή του Ογκολογικού Τμήματος του αυτού Νοσοκομείου.
8. **κ. Ευάγγελο Αναστασίου**, Διευθυντή του Μικροβιολογικού Εργαστηρίου του αυτού Νοσοκομείου.
9. **κ. Θεόδωρο Παπαδά**, Διευθυντή της Ωτορινολαρυγγολογικής Κλινικής του αυτού Νοσοκομείου.
10. **κ. Σωτήριο Γαρταγάνη**, Διευθυντή της Οφθαλμολογικής Κλινικής του αυτού Νοσοκομείου.
11. **κ. Φώτιο Καλφαρέντζο**, Διευθυντή της Χειρουργικής Κλινικής του αυτού Νοσοκομείου.
12. **κ. Δημήτριο Σιαμπλή**, Διευθυντή του Ακτινολογικού Εργαστηρίου του αυτού Νοσοκομείου.
13. **κ. Χρυσούλα Σκόπα**, Διευθύντρια του Παθολογοανατομικού-Κυτταρολογικού Εργαστηρίου του αυτού Νοσοκομείου.
14. **κ. Γεώργιο Δεκαβάλα**, Διευθυντή της Γυναικολογικής – Μαιευτικής Κλινικής του αυτού Νοσοκομείου.
15. **κ. Διονύσιο Τσαμπάο**, Διευθυντή της Δερματολογικής Κλινικής του αυτού Νοσοκομείου.
16. **κ. Δημήτριο Αλεξόπουλο**, Διευθυντή της Καρδιολογικής Κλινικής του αυτού Νοσοκομείου.
17. **κ. Πέτρο Περιμένη**, Διευθυντή της Ουρολογικής Κλινικής του αυτού Νοσοκομείου.
18. **κ. Παναγιώτη Παπαθανασόπουλο**, Διευθυντή της Νευρολογικής Κλινικής του αυτού Νοσοκομείου.
19. **κ. Κρίτωνα Φίλο**, Διευθυντή της Μ.Ε.Θ. – Αναισθησιολογίας του αυτού Νοσοκομείου.
20. **κ. Παναγιώτη Δημακόπουλο**, Διευθυντή της Ορθοπαιδικής Κλινικής του αυτού Νοσοκομείου.
21. **κ. Δημήτριο Καρδαμάκη**, Διευθυντή Ακτινοθεραπείας του αυτού Νοσοκομείου.
22. **κ. Δημήτριο Κωνσταντίνου**, Διευθυντή της Νευροχειρουργικής Κλινικής του αυτού Νοσοκομείου.
23. **κ. Κωνσταντίνο Σπυρόπουλο**, Διευθυντή της Πνευμονολογικής Κλινικής του αυτού Νοσοκομείου.

24. **κ. Νικόλαο Ζούμπο**, Διευθυντή της Αιματολογικής Κλινικής του αυτού Νοσοκομείου.
25. **κ. Θεόδωρο Αλεξανδρίδη**, Διευθυντή της Ενδοκρινολογικής Κλινικής του αυτού Νοσοκομείου.
26. **κ. Βασιλική Νικολοπούλου**, Διευθύντρια της Γαστρεντερολογικής Κλινικής του αυτού Νοσοκομείου.
27. **κ. Χαράλαμπο Γώγο**, Διευθυντή του Τμήματος Λοιμωδών του αυτού Νοσοκομείου.
28. **κ. Ανδρέα Αντωνόπουλο**, Διευθυντή της Ρευματολογικής Κλινικής του αυτού Νοσοκομείου.
29. **κ. Ιωάννη Τσολάκη**, Διευθυντή της Αγγειοχειρουργικής Κλινικής του αυτού Νοσοκομείου.
30. **κ. Δημήτριο Παπαβασιλείου**, Διευθυντή της Γναθοχειρουργικής Κλινικής του αυτού Νοσοκομείου.
31. **κ. Παύλο Βασιλάκο**, Διευθυντή του Κλινικού Εργαστηρίου Πυρηνικής Ιατρικής του αυτού Νοσοκομείου.
32. **κ. Παναγιώτη Δημόπουλο**, Διευθυντή του Τμήματος Μαγνητικής Τομογραφίας του αυτού Νοσοκομείου.
33. **κ. Νικόλαο ΚΟΤΣΩΝΗ**, Διοικητή και Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του Γενικού Νοσοκομείου Πατρών "Ο Άγιος Ανδρέας", κάτοικο Πατρών (οδός Τσερτίδου, αριθ.1).

1. **Όπως γνωρίζετε**, ο Νόμος 3754/2009 "*Ρύθμιση όρων απασχόλησης των νοσοκομειακών ιατρών του ΕΣΥ, σύμφωνα με το π.δ.76/2005 και άλλες διατάξεις*" (ΦΕΚ Α' 43/11-03-2009), επένδυσε, στο μεγαλύτερο μέρος του (Κεφάλαιο Α'), τη Κλαδική Συλλογική Σύμβαση μεταξύ της Ομοσπονδίας Ενώσεων Νοσοκομειακών Γιατρών Ελλάδος (Ο.Ε.Ν.Γ.Ε.) και του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με την ισχύ τυπικού νόμου.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου αυτού,

«Το επίσημο ωράριο των νοσοκομειακών ιατρών είναι επτάωρο, συνεχές, πρωινό και πενθήμερο από Δευτέρα έως Παρασκευή. Ύστερα από κάθε ενεργό εφημερία παρέχεται στον ιατρό, νοσοκομειακό ή πανεπιστημιακό, σε εργάσιμη ημέρα, εικοσιτετράωρη ανάπαυση, η οποία δεν μεταφέρεται πέραν της μιας εβδομάδας».

Περαιτέρω, το άρθρο 5 του αυτού ως άνω Νόμου ορίζει, ότι

«Εντός του πρώτου εξαμήνου από την έναρξη ισχύος του παρόντος προγραμματίζεται να προσληφθούν δύο χιλιάδες (2.000) νέοι ιατροί σε οργανικές θέσεις έτσι ώστε την 1^η Ιουλίου 2009 οι εφημερίες που πραγματοποιούν οι ιατροί να μην υπερβαίνουν τις επτά ενεργείες το μήνα ή τις έντεκα εφημερίες παντός τύπου».

Τέλος, στο άρθρο 8 διευκρινίζεται, ότι

«Με την πάροδο έτους από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου [η ισχύς άρχισε από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως την 11-03-2009, σύμφωνα με το άρθρο 12 αυτού] θα διεξαχθούν διαπραγματεύσεις μεταξύ του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και της Ομοσπονδίας Ενώσεων Νοσοκομειακών Γιατρών Ελλάδος, για την τροποποίηση, κατόπιν συμφωνίας των ρυθμίσεων του Κεφαλαίου Α'. Η διάρκεια των εν λόγω διαπραγματεύσεων είναι τρεις μήνες».

Όμως, μολονότι έχει ήδη παρέλθει ένα έτος από την έναρξη ισχύος του ως άνω Νόμου, το οποίο συμπληρώθηκε την 11-03-2010 και παρά τις επανειλημμένες προσπάθειες ενεργοποίησης της διάταξης του άρθρου 8 από την Ο.Ε.Ν.Γ.Ε. για τη βελτιωτική τροποποίηση, κατόπιν συμφωνίας, των ρυθμίσεων του Κεφαλαίου Α' (άρθρα 1-9) του Νόμου 3754/2009, το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης όχι μόνο σε ουδεμία ενέργεια έχει προβεί προς τη κατεύθυνση αυτή, αλλά η επιδεικνυόμενη κωλυσιεργία και παρελκυστική του τακτική, υποδηλώνει, εμμέσως πλην σαφώς, αθέτηση των συμπεφωνημένων, που παράγουν δεσμεύσεις για το Δημόσιο.

Περαιτέρω δε, με διάφορες υπεκφυγές και δικαιολογίες που δεν πείθουν κανένα, το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης φέρεται πλέον να παραβιάζει απροκάλυπτα την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης στη τήρηση των όσων είχαν συμφωνηθεί, με σαφή αναδίπλωση, αν όχι υπαναχώρηση, έναντι ρητά ανειλημμένων δεσμεύσεων της Κλαδικής Συλλογικής Συμφωνίας και κατ' επέκταση του Νόμου 3754/2009.

Όπως είναι γνωστό, και η Συλλογική Συμφωνία παράγει δεσμεύσεις για το Δημόσιο, ενώ σε περίπτωση αθέτησής της δημιουργείται ευθύνη του Δημοσίου σε αποζημίωση. Κύρια βάση της ευθύνης του Δημοσίου εδώ είναι η αθέτηση των υποχρεώσεων από τη Συλλογική Σύμβαση-Συμφωνία, σε συνδυασμό με τη παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Ο Νόμος με τον οποίο μειώνονται μισθοί, που έχουν θεσπισθεί με Συλλογική Σύμβαση ή με Συλλογική Συμφωνία, πλήττει ευθέως τη συλλογική αυτονομία στο Δημόσιο (άρθρο 22 παρ.3 του Συντάγματος και άρθρο 11 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, που έχει ισχύ υπέρτερη της ισχύος κοινών Νόμων, σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγματος. Βλ. και Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, άρθρα 15 παρ.1, 31 παρ.1 και 17, σε ισχύ από την 01-12-2009) και συγχρόνως παραβιάζει την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης τόσο της Ο.Ε.Ν.Γ.Ε., που υπέγραψε τη Συλλογική Σύμβαση όσο και των προσώπων που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης, εμπιστοσύνη στο ότι το Κράτος θα εφαρμόσει τη Συμφωνία, την οποία τώρα, μετά από ένα έτος, ανατρέπει(!!!)

Θα πρέπει να υπογραμμίσουμε, ότι το άρθρο 22 παρ.3 του Συντάγματος για τη συλλογική αυτονομία στο Δημόσιο, προστατεύει όχι μόνο τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας αλλά και τις Συλλογικές Συμφωνίες, όπως συμβαίνει και με την παρ.2 του ίδιου άρθρου, που συμπροστατεύει και τις Συλλογικές Συμφωνίες ενοχικού τύπου.

Αλλά και γενικότερα, ανεξάρτητα από τη προσβολή της συλλογικής αυτονομίας και τη παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης στη τήρηση των συμφωνηθέντων, προβληματική είναι πλέον η μείωση μισθών και επιδομάτων με Νόμο, ακόμη και όταν αυτά έχουν θεσπισθεί μόνο με Νόμο, γιατί πλήττονται κεκτημένα δικαιώματα, που αποτελούν στοιχεία της περιουσίας, με την ευρεία έννοια του όρου. Τη περιουσία δε εγγυάται η υπερνομοθετικής ισχύος (άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγματος) Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.) – Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο, η οποία, μάλιστα, εγγυάται ως στοιχείο της περιουσίας όχι μόνο δικαιώματα αλλά ακόμη και απλά οικονομικά συμφέροντα, σύμφωνα με τη πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

Εν όψει των ανωτέρω επισημάνσεών μας, η αμοιβή των εφημεριών, η οποία αποτελεί αμοιβή υπερωριακής εργασίας, λόγω της τακτικότητάς της, ενσωματώνεται στις βασικές αποδοχές. Τούτο δε, γιατί οι εφημερίες είναι τακτικώς παρεχόμενη υπερωριακή εργασία, αφού οι Νοσοκομειακοί Ιατροί παγίως συμμετέχουν σε προγράμματα εφημεριών.

Όμως, με την επιχειρούμενη από το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ανατροπή των όσων είχαν συμφωνηθεί με τη Κλαδική Συλλογική Σύμβαση, ανατροπή, η οποία θίγει και καταστρατηγεί, πλέον, βασικές διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και με δεδομένο, μεταξύ άλλων, ότι το καθεστώς των εφημεριών, μετά τη διαφαινόμενη πλέον ανατροπή της Κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης (τόσο ως προς τον αριθμό τους ανά μήνα όσο και ως προς την αποζημίωσή τους) παραμένει αδιευκρίνιστο και τριτοκοσμικού τύπου, είμαστε υποχρεωμένοι, ως Ένωση, να αξιώσουμε πλέον την εφαρμογή της κείμενης και αυξημένης τυπικής ισχύος νομοθεσίας, σχετικά με τον ανώτατο επιτρεπόμενο εβδομαδιαίο χρόνο εργασίας περιλαμβανομένων των εφημεριών και να σας γνωστοποιήσουμε με το πλέον σαφή τρόπο, ότι από τη 1^η Μαΐου 2010 και εφεξής, ο **κάθε Ιατρός (ειδικευμένος και ειδικευόμενος)** μέλος της Ένωσής μας, θα πραγματοποιεί **τέσσερις (4) εφημερίες** κατ' ανώτατο όριο κάθε μήνα.

Θα πρέπει δε να σας πληροφορήσουμε, ότι σύμφωνα με τη διάταξη της παρ.3 του άρθρου 22 του Συντάγματος (ήδη παρ.4, όπως αυτή αναριθμήθηκε με τη παρ.Α του Ψηφίσματος της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής, ΦΕΚ Α' 84/17-04-2001),

«Οποιαδήποτε μορφή αναγκαστικής εργασίας απαγορεύεται».

Ενόψει της ανωτέρω γνωστοποίησης, **σας δηλώνουμε** από τώρα με το πιο κατηγορηματικό τρόπο, να μη διανοηθείτε αλλ' ούτε να αποπειραθείτε, παρά τα όσα ανωτέρω εκθέσαμε, να αποδεχθείτε ή να επικυρώσετε την οποιαδήποτε από μέρους των Διοικήσεων των Νοσοκομείων αρμοδιότητάς σας υπέρβαση του ορίου των τεσσάρων (4) εφημεριών ή/και να προχωρήσετε σε οποιεσδήποτε ενέργειες σε βάρος των μελών μας, που δεν αποδέχονται ρητά και ανεπιφύλακτα την υπέρβαση των τεσσάρων (4) εφημεριών, **διότι η αντίδραση μας θα είναι αποφασιστική, άμεση, μαζική και προς κάθε κατεύθυνση.**

Σας πληροφορούμε, εάν δεν το γνωρίζετε, ότι τόσο η Ένωσή μας όσο και άλλες οκτώ (8) Ενώσεις Νοσοκομειακών Ιατρών, με αυτοτελείς καταγγελίες, που είχαν υποβληθεί το έτος 2007 στην Ευρωπαϊκή

Επιτροπή μέσω του Πληρεξουσίου Δικηγόρου μας, για παραβίαση από τη Χώρα μας του πρωτογενούς και παραγώγου Κοινοτικού Δικαίου, σχετικά με τα ζητήματα που αφορούσαν την οργάνωση του χρόνου εργασίας των Ιατρών (ειδικευόμενων και ειδικευμένων), με ειδικότερη έμφαση τις εφημερίες και τη χορήγηση ρεπό, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ύστερα από διαπιστωτικούς ελέγχους, είχε αποστείλει στις αρμόδιες εθνικές αρχές την από 16-10-2008 προειδοποιητική επιστολή, σχετικά με τη συμβατότητα της κατάστασης που επικρατούσε στις υπηρεσίες δημόσιας υγείας με την Οδηγία 2003/88/ΕΚ για το χρόνο εργασίας των Ιατρών του Ε.Σ.Υ., είχαν δε κληθεί οι εθνικές αρχές να απαντήσουν εντός τακτής προθεσμίας δύο μηνών, άλλως, η παραπομπή της Χώρας μας στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θα ήταν αναπόφευκτη.

Όμως, ενόψει της υπογραφείσας Κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης, θεωρήσαμε, ότι το Ελληνικό Δημόσιο και ειδικότερα το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης θα τιμούσε την υπογραφή του, τις αναληφθείσες δεσμεύσεις αλλά και τις διατυπωθείσες σε όλους τους τόνους υποσχέσεις.

Όμως, η συνέχεια απέδειξε, ότι το Κράτος (δια του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης) αθέτησε τα συμφεωνημένα ή σε κάθε περίπτωση δεν επιθυμεί πλέον να τιμήσει τις ανειλημμένες υποσχέσεις και δεσμεύσεις του, οπότε, η εκ νέου ενεργοποίηση των διαδικασιών μέσω της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη παραπομπή της Χώρας μας στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, φαντάζει, πλέον, αναπόφευκτη.

2. Ασφαλώς **γνωρίζετε** το περιεχόμενο των Αποφάσεων της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 26-06-2008 (Πρακτικά της 14^{ης} Γενικής Συνεδρίασης) και της 26-11-2008 (Πρακτικά της 22^{ης} Γενικής Συνεδρίασης) για τον ανώτατο επιτρεπόμενο εβδομαδιαίο χρόνο εργασίας, που δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 48 ώρες συμπεριλαμβανομένων των εφημεριών, Αποφάσεις, οι οποίες αποτελούν συνέχεια και επιβεβαίωση της πάγιας Νομολογίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου (Πράξεις υπ'αριθ.144/2006, 67/2007, 106/2007, 107/2007 του Τμήματος Ι όπως και Πρακτικά της 9^{ης} Συνεδρίασης της 20-05-2008 του αυτού Τμήματος), η οποία έχει ερμηνεύσει αυθεντικά την υπεροχή του Κοινοτικού Δικαίου έναντι του Εθνικού Δικαίου και συγκεκριμένα

της Κωδικοποιητικής Οδηγίας 2003/88/ΕΚ, **ήτοι ενεργούς νομοθετικής πράξης.**

Σας είναι γνωστό, ότι η Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 04-11-2003 "*σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας*", στο πεδίο εφαρμογής της οποίας εμπίπτουν οι Ιατροί του Ε.Σ.Υ. (ειδικευμένοι και ειδικευόμενοι) όπως έχει αυθεντικά δεχθεί το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (βλ. **Υποθέσεις Simap/03-10-2000, Jaeger/09-09-2003, Pfeiffer/05-10-2004, Dellas/01-12-2005 κλπ.**), κωδικοποίησε σε ενιαίο κείμενο τις Οδηγίες 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου της 23-11-1993 και 2000/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22-06-2000. Οι διατάξεις της κωδικοποιητικής Οδηγίας 2003/88/ΕΚ, **έχουν άμεση εφαρμογή** (ως περιέχουσες κανόνες σαφείς, ορισμένους, απαλλαγμένους από αιρέσεις και δεκτικούς άμεσης εφαρμογής), αφού, αφενός μεν, η προθεσμία ενσωμάτωσής τους στην εσωτερική μας έννομη τάξη έχει προ πολλού εκπνεύσει (από την 23-11-1996, σύμφωνα με το άρθρο 18 της Οδηγίας 93/104/ΕΚ και από την 01-08-2004, σύμφωνα με το άρθρο 2 της Οδηγίας 2000/34/ΕΚ), αφετέρου δε, οι διατάξεις αυτές έχουν ήδη μεταφερθεί με τα Προεδρικά Διατάγματα 88/1999 (ΦΕΚ Α' 94) και 76/2005 (ΦΕΚ Α' 117) στο εσωτερικό μας δίκαιο, με συνέπεια οι κανόνες που θεσπίζουν, όχι μόνο να έχουν καταστεί γνωστοί στους ενδιαφερόμενους για τους οποίους γεννούν δικαιώματα, αλλά να συνιστούν κανόνες αυξημένης τυπικής ισχύος, οι οποίοι υπερισχύουν οποιασδήποτε αντίθετης διάταξης Νόμου.

Σας είναι γνωστό, ότι μετά τη Συνθήκη Προσχώρησης της 28-05-1979, που κυρώθηκε σύμφωνα με το άρθρο 1 του Νόμου 945/1979 (ΦΕΚ Α' 170), με την οποία η Ελλάδα έγινε πλήρες μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και τη κύρωση με το Νόμο 2077/1992 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου διέπεται από το νομικό καθεστώς του Κοινοτικού Δικαίου, **στο οποίο περιλαμβάνονται και οι Οδηγίες, οι οποίες αποτελούν ενεργείς νομοθετικές πράξεις** (παράγωγο δίκαιο) και οι οποίες μεταφερόμενες στην εσωτερική έννομη τάξη, είτε με την εκπνοή της προθεσμίας ενσωμάτωσής τους είτε με νομοθετική ή κανονιστική πράξη του εθνικού νομοθέτη, αποκτούν αυξημένη τυπική ισχύ και υπερισχύουν οποιασδήποτε αντίθετης διάταξης της εθνικής νομοθεσίας, καθιστώντας την αυτοδικαίως ανεφάρμοστη, με βάση την αρχή της υπεροχής του

Κοινοτικού Δικαίου έναντι του εσωτερικού δικαίου των Κρατών μελών.

Άλλωστε και κατά τη πάγια Νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η υπεροχή του Κοινοτικού Δικαίου έναντι των αντίθετων διατάξεων των εθνικών δικαίων συνιστά βασικό χαρακτηριστικό της κοινοτικής έννομης τάξης, θεμελιούμενη στη φύση και την αυτονομία της έννομης αυτής τάξης (ΣτΕ 3312/1989, 3596/1985, Ολομ. 2152/1986, 815/1984 κλπ.).

Αυτό ενισχύεται και από το άρθρο 28 του ισχύοντος Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο,

«1. Οι γενικά παραδεδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμο. 2. Για να εξυπηρετηθεί σπουδαίο εθνικό συμφέρον και να προαχθεί η συνεργασία με άλλα Κράτη, μπορεί να αναγνωρισθούν, με συνθήκη ή συμφωνία, σε όργανα διεθνών οργανισμών αρμοδιότητες που προβλέπονται από το Σύνταγμα».

Κατά δε την ερμηνευτική δήλωση του ίδιου άρθρου,

«Το άρθρο 28 αποτελεί θεμέλιο για τη συμμετοχή της Χώρας στις διαδικασίες της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης».

Ενόψει αυτών, τα Π.Δ.88/1999 και 76/2005 ενσωματώνουν παράγωγο Κοινοτικό Δίκαιο, διατάξεις δηλαδή Κοινοτικών Οδηγιών, με την ιδιαίτερη δε επισήμανση, ότι **δεν κάνουν αντιδιαστολή μεταξύ υπαλλήλων με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου και δημοσίων υπαλλήλων**. Πράγματι, ομιλούν, αδιακρίτως, για εργοδότες και εργαζόμενους τόσο του ιδιωτικού όσο και του δημόσιου τομέα, ο δε έλεγχος εφαρμογής των διατάξεων του Π.Δ.88/1999 έχει ανατεθεί στις αρμόδιες ελεγκτικές υπηρεσίες της Επιθεώρησης Εργασίας, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας (άρθρο 15).

Πέραν αυτών, αφότου έχει λήξει η τασσόμενη προθεσμία συμμόρφωσης της Κωδικοποιητικής Οδηγίας 2003/88/ΕΚ, οι διατάξεις της που περιέχουν κανόνες σαφείς, ανεπιφύλακτους, ορισμένους και δεκτικούς απευθείας εφαρμογής, **παράγουν άμεσο αποτέλεσμα, δηλαδή άμεση ισχύ στην εσωτερική έννομη τάξη της Χώρας μας που είναι και ο παραλήπτης της.**

Συνεπώς, έναντι της Χώρας μας, δικαιούνται οι Έλληνες πολίτες και συνακόλουθα οι Νοσοκομειακοί Ιατροί να επικαλούνται έναντι πάντων τις επαρκώς σαφείς και απαλλαγμένες αιρέσεων διατάξεις της Κωδικοποιητικής Οδηγίας 2003/88/ΕΚ. Η επίκληση αυτή δεν είναι δυνατή μόνο ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, αλλά απευθύνεται στο σύνολο των φορέων εξουσίας της Χώρας μας, δεδομένου ότι ενόψει του δεσμευτικού αποτελέσματος της Οδηγίας αυτής, οι υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτήν επιβάλλονται και σε όλα τα όργανα της διοίκησης και σε κάθε εν γένει αρχή της Χώρας μας.

Επομένως, από το άμεσο αποτέλεσμα της Οδηγίας αυτής, **δεσμεύονται και όλες οι δημόσιες αρχές που είναι επιφορτισμένες με τη δημόσια υγεία. Εξάλλου, η Χώρα μας δεσμεύεται από το ανωτέρω άμεσο αποτέλεσμα είτε ενεργεί με την ιδιότητα της δημόσιας αρχής είτε με την ιδιότητα του εργοδότη.**

Επομένως, η εβδομαδιαία διάρκεια απασχόλησης των Ιατρών συμπεριλαμβανομένων και των εφημεριών, **απαγορεύεται** να υπερβαίνει, σύμφωνα με τα άρθρα 6, 16 και 17 της ανωτέρω Οδηγίας, για τη κατηγορία των ειδικευμένων Ιατρών τις 48 ώρες κατά μέσο όρο για χρονικό διάστημα τεσσάρων μηνών, αρχομένου από 1.1., 1.5. και 1.9. κάθε ημερολογιακού έτους και για τη κατηγορία των ειδικευόμενων Ιατρών τις 52 ώρες κατά μέσο όρο από 01-08-2009 μέχρι 31-07-2012 ανά περίοδο έξι μηνών. Από τα ανώτατα αυτά όρια εβδομαδιαίας εργασίας επιτρέπεται παρέκκλιση, όπως ορίζει το άρθρο 22 της ίδιας Οδηγίας, **αποκλειστικά και μόνο μετά από τη συναίνεση του ενδιαφερόμενου Ιατρού, που επιβάλλεται να είναι ρητή, ανεπιφύλακτη, ελεύθερη και προσωπική.** Η ερμηνεία αυτή απορρέει από το σκοπό της Οδηγίας, που αποβλέπει στη διασφάλιση αποτελεσματικής προστασίας της ασφάλειας και της υγείας των Ιατρών αλλά και του κοινωνικού συνόλου, εξασφαλίζοντας το πραγματικό ευεργέτημα ενός ανώτατου ορίου εβδομαδιαίας εργασίας. Επομένως, κάθε παρέκκλιση από τις προβλέπουσες τα ανώτατα όρια διατάξεις πρέπει να συνοδεύεται από όλες τις αναγκαίες εγγυήσεις, ώστε, εάν ο Ιατρός καταλήξει να παραιτηθεί από κοινωνικό δικαίωμα που του απονέμει η Οδηγία, να το πράξει ελεύθερα και έχοντας πλήρη επίγνωση της κατάστασης. **Συνεπώς, δεν νομιμοποιείται ο εργοδότης να έχει την ευχέρεια, με κανονιστική ρύθμιση, να επιβάλλει στον Ιατρό περιορισμό των δικαιωμάτων του χωρίς αυτός να έχει εκδηλώσει ρητά τη συναίνεσή του.**

Κατά συνέπεια, η παραβίαση της μέγιστης διάρκειας εβδομαδιαίας εργασίας και ελάχιστης εβδομαδιαίας και ημερήσιας ανάπαυσης των Ιατρών, χωρίς να υφίσταται ρητή και ανεπιφύλακτη συναίνεσή τους και χωρίς να χορηγούνται σ' αυτούς ισοδύναμες περίοδοι αντισταθμιστικής ανάπαυσης (ρεπό), **καθιστά μη νόμιμη την απασχόλησή τους αυτή και συνακόλουθα τη πραγματοποίηση των εφημεριών και συνεπώς μη νόμιμη και τη καταβολή σ' αυτούς της σχετικής αποζημίωσης.**

Με τα προαναφερόμενα Πρακτικά, τα οποία, **όπως γνωρίζετε**, εκδόθηκαν στα πλαίσια της διαδικασίας άσκησης προληπτικού ελέγχου δημόσιων δαπανών από το Ελεγκτικό Συνέδριο (άρθρο 98 παρ.1 περ.α' του Συντάγματος, άρθρα 1 παρ.1, 15 παρ.1 και 21 παρ.1 του Π.Δ.774/1980), η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου γνωμοδότησε με πλήρη σαφήνεια σχετικά με το ζήτημα της νομιμότητας καταβολής αποζημίωσης στους Ιατρούς για τις εφημερίες που πραγματοποιούν καθ' υπέρβαση των ανώτατων ορίων εβδομαδιαίας εργασίας και οριοθέτησε τις προϋποθέσεις, υπό τις οποίες η σχετική δαπάνη καθίσταται νόμιμη.

Συνακόλουθα, η Ολομέλεια δέχθηκε, ότι θα πρέπει να εξασφαλίζεται (με τα κατάλληλα μέτρα), ότι ο εργοδότης δεν μπορεί να υποχρεώσει τον εργαζόμενο να εργασθεί πλέον των 48 ωρών για τους ειδικευμένους Ιατρούς και των 52 ωρών για τους ειδικευόμενους Ιατρούς ανά επταήμερο, συμπεριλαμβανομένων των εφημεριών, εκτός εάν αυτός συναινεί στη παροχή της ζητούμενης εργασίας.

Με βάση τις παραδοχές αυτές, η Ολομέλεια έκρινε, **ότι είναι νόμιμη η δαπάνη αποζημίωσης για πραγματοποίηση εφημεριών ιατρικού προσωπικού καθ' υπέρβαση της μέγιστης εβδομαδιαίας εργασίας χωρίς ρητή άρνηση παροχής της επιπλέον αυτής εργασίας, αλλά με ρητή εκδήλωση, δια της αναγραφής στις καταστάσεις εφημεριών, της συναίνεσής του.**

Όπως γνωρίζετε, στο ερμηνευτικό αυτό πόρισμα κατέληξε η Ολομέλεια, βασιζόμενη στις κατωτέρω νομικές παραδοχές:

α) Οι ρυθμίσεις της Κωδικοποιητικής Οδηγίας 2003/88/EK αποβλέπουν στη διασφάλιση αποτελεσματικής προστασίας της ασφάλειας και της υγείας του ιατρικού προσωπικού, εξασφαλίζοντας σε αυτό ιδιαίτερα το πραγματικό ευεργέτημα ενός ανώτατου ορίου της εβδομαδιαίας διάρκειας εργασίας και επαρκών περιόδων ισοδύναμης αντισταθμιστικής ανάπαυσης (ρεπό).

- β) Κάθε παρέκκλιση από τις προβλέπουσες ανώτατα όρια διατάξεις της ως άνω Κωδικοποιητικής Οδηγίας, επιβάλλεται να συνοδεύεται από όλες τις αναγκαίες εγγυήσεις, ούτως ώστε, σε περίπτωση που ο οικείος εργαζόμενος Ιατρός καταλήγει ρητώς να παραιτηθεί από το κοινωνικό δικαίωμα που του απονέμει η προαναφερθείσα Οδηγία, να το πράττει ελεύθερα.
- γ) Ο εργαζόμενος Ιατρός όχι μόνο νομιμοποιείται, αλλά απαιτείται να αρνείται ρητώς τη παράταση του χρόνου εργασίας του πέραν του ανωτάτου εβδομαδιαίως ορίου.
- δ) Απαιτείται να μη παρέχεται στον εργοδότη η ευχέρεια να επιβάλλει στον εργαζόμενο Ιατρό περιορισμό του δικαιώματός του χωρίς αυτός να έχει εκδηλώσει τη ρητή συναίνεσή του.

Ενόψει, συνεπώς, των ανωτέρω παραδοχών και επισημάνσεων, για τη καταβολή αποζημίωσης εφημεριών ιατρικού προσωπικού, απαιτείται, πριν τη πραγματοποίησή τους καθ' υπέρβαση της μέγιστης εβδομαδιαίας εργασίας, ρητή εκδήλωση της συναίνεσης του ιατρικού προσωπικού, που δηλώνεται με την αναγραφή της στις καταστάσεις εφημεριών, όπως, άλλωστε, έχουν δεχθεί τόσο το Ι' Τμήμα όσο και η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Περαιτέρω, ιδιαίτερα εφιστούμε τη προσοχή σας στο γεγονός, ότι τα προγράμματα εφημεριών, σύμφωνα με το Νόμο 3329/2005 "*Εθνικό Σύστημα Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και λοιπές διατάξεις*" (ΦΕΚ Α' 81), τα καταρτίζει και τα εισηγείται το Επιστημονικό Συμβούλιο του κάθε Νοσοκομείου (άρθρο 9 παρ.3, περ.α') και **όχι πλέον** οι Διευθυντές των Κλινικών, Τμημάτων, Εργαστηρίων, Τομέων, των οποίων η γνώμη είναι συμβουλευτική, ενώ, στη συνέχεια, η Διοίκηση του Νοσοκομείου τα εγκρίνει (άρθρο 7 παρ.9, περ.6).

Συνεπώς, η αρμοδιότητα των Διευθυντών **περιορίζεται**, σύμφωνα με τον ισχύοντα ως άνω Νόμο, σε συμβουλευτική εισήγηση των προτεινόμενων προγραμμάτων εφημεριών και όχι στη κατάρτισή τους, αρμοδιότητα η οποία, πλέον, έχει περιέλθει στο Επιστημονικό Συμβούλιο του κάθε Νοσοκομείου.

Επειδή τα Π.Δ.88/1999 και 76/2005 εφαρμόζονται στο σύνολό τους έναντι πάντων, χωρίς εξαίρεση, οι δε σε αυτά περιεχόμενοι κανόνες δικαίου, είναι γενικής και υποχρεωτικής εφαρμογής.

Επειδή η Κωδικοποιητική Οδηγία 2003/88/ΕΚ έχει ενσωματωθεί στο εσωτερικό μας δίκαιο με τη παρέλευση της προθεσμίας ενσωμάτωσής της.

Επειδή με τα ως άνω Προεδρικά Διατάγματα καθορίστηκαν, κατ' επιταγή των κοινοτικών ρυθμίσεων, οι ελάχιστες προδιαγραφές για την οργάνωση του χρόνου εργασίας, οι οποίες εφαρμόζονται παράλληλα με τις εκάστοτε ισχύουσες γενικές διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, εκτός εάν οι τελευταίες θεσπίζουν ευνοϊκότερες ρυθμίσεις για τους εργαζόμενους.

Επειδή ο ανώτατος επιτρεπόμενος εβδομαδιαίος χρόνος εργασίας δεν μπορεί να υπερβεί τις 48 ώρες για τους ειδικευμένους και τις 52 ώρες για τους ειδικευόμενους Ιατρούς περιλαμβανομένων των εφημεριών, εκτός εάν υπάρξει παρέκκλιση με ρητή και ανεπιφύλακτη συναίνεση του ενδιαφερόμενου Ιατρού.

Επειδή η ελεύθερη και ακώλυτη εκδήλωση της βούλησης των μελών μας αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμά τους για τη διαφύλαξη του κοινωνικού ευεργετήματος των 48 και 52 ωρών εβδομαδιαίας εργασίας αλλά και σημαντική συμβολή του κοινοτικού νομοθέτη σε μια εργασία, η οποία ενέχει ιδιαίτερους κινδύνους αλλά και σωματική και πνευματική ένταση και καταπόνηση, προκειμένου να διασφαλίζεται η υγεία και ασφάλεια του εργαζόμενου Ιατρού αλλά και να εξασφαλίζεται η υγεία των ασθενών αλλά και το ποιοτικό επίπεδο των παρεχόμενων σε αυτούς υπηρεσιών.

Επειδή η απαράδεκτη στάση του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης απέναντι στις ανειλημμένες δεσμεύσεις του, όπως αυτές απορρέουν από τη Κλαδική Συλλογική Σύμβαση, δεν είναι δυνατόν σε καμία περίπτωση να αποτελέσουν τη γενεσιουργό αιτία παραβίασης της εργατικής νομοθεσίας (κοινοτικής και εθνικής) από μέρος σας και της συνακόλουθης παραβίασης των δικαιωμάτων των μελών μας.

Επειδή η Ένωσή μας δεν προτίθεται του λοιπού να συνηγορήσει έστω και σιωπηρά στη παραβίαση της κείμενης νομοθεσίας.

Επειδή η Ένωσή μας εμμένει στη πραγματοποίηση από τα μέλη μας **τεσσάρων (4) εφημεριών ανά μήνα, αρχής γενομένης από την 1^η Μαΐου 2010 και εφεξής.**

Επειδή η οποιαδήποτε απόπειρα εξαναγκασμού των μελών μας, παρά την αντίθεσή τους, να πραγματοποιήσουν εφημερίες καθ' υπέρβαση του ορίου των τεσσάρων (4) εφημεριών, θα μας υποχρεώσει σε μαζικές κινητοποιήσεις και άμεση προσφυγή στα αρμόδια Δικαστήρια για τη προστασία τους και τη διασφάλιση των αναφαίρετων και απαράγραπτων εργασιακών τους δικαιωμάτων.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και με τη ρητή επιφύλαξη και κάθε άλλου νόμιμου δικαιώματός μας

Σας γνωστοποιούμε, ότι από την 1^η Μαΐου 2010 και εφεξής τα μέλη μας (ειδικευμένοι και ειδικευόμενοι Ιατροί), θα πραγματοποιούν τέσσερις (4) ανά μήνα εφημερίες, τηρώντας **απαρέγκλιτα** την αυξημένης τυπικής ισχύος νομοθεσία.

Σας Καλούμε να συμμορφωθείτε απόλυτα με τη τήρηση του Νόμου (Εθνικού και Κοινοτικού), λαμβάνοντας υπόψη εκ των προτέρων την ελεύθερη εκδήλωση της βούλησης των Ιατρών (ειδικευμένων και ειδικευόμενων) μελών μας, η οποία πρέπει να είναι ρητή και ανεπιφύλακτη.

Σας Δηλώνουμε, ότι εμμένουμε στη τήρηση της νομιμότητας και τη προστασία του κοινωνικού ευεργετήματος, που αποτελεί το 48ωρο και το 52ωρο, ως οι ανώτατοι επιτρεπόμενοι, εβδομαδιαίως, χρόνοι εργασίας για τους ειδικευμένους και τους ειδικευόμενους Ιατρούς αντίστοιχα, περιλαμβανομένων των εφημεριών, **άλλως**, θα προσφύγουμε άμεσα και άνευ ετέρου στα αρμόδια Δικαστήρια.

Αρμόδιος Δικαστικός Επιμελητής παραγγέλλεται να επιδώσει νόμιμα τη παρούσα προς τον Καθηγητή **κ. Πάνο Δ. ΓΚΟΥΜΑ**, Διοικητή της 6^{ης} Υγειονομικής Περιφέρειας Πελοποννήσου, Ιονίων Νήσων, Ηπείρου και Δυτικής Ελλάδος (ΝΕΟ Πατρών-Αθηνών και οδός Υπάτης, αριθ.1, Πάτρα), κάτοικο Πατρών, προς γνώση του και για τις νόμιμες συνέπειες, αντιγράφων αυτήν ολόκληρη στην συνταχθησόμενη Έκθεση Επίδοσης.

Επικολλήθηκε ένσημο Τ.Π.Δ.Α., αξίας 1,15 Ευρώ.

Αθήνα, 19 Απριλίου 2010

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

Μιχαήλ Δ. Μιχαήλ
Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω